

KINTA KOLUMNA

DESENFUNDA QUE “TE PONGO A CHUPAR GLADIOLO”

Marihuana catalana, denominació d'origen protegida per les armes

Trets a dojo a Salt a tocar Girona, trets a Terrassa, trets a Blanes, més trets a Terrassa, aldarulls a Salt... nits calentes i cadàvers freds als tanatoris. Rams de flors pagats amb els beneficis de la venda de cocaïna.

La guerra per la droga entre bandes dominicanes, amb un mort o un ferit a cada tiroteig acaben de dibuixar la importància que han adquirit els càrtels a Catalunya i l'espectacle que la premsa ens proposa cada dia escampant la por entre nosaltres.

L'objectiu del Karlitus és proposar una perspectiva sociològica sobre les drogues en el context català i per una política de reducció de danys en un marc on addictòlegs i farmacòlegs dominen el discurs.

A finals de la dècada de 1980 ja es va fer bons estudis sobre psicòtropes,

polítiques i societat contribuint en gran mesura a debatre i fer llum sobre les drogues a través dels ulls de les ciències socials i desenvolupar el coneixement

sobre les conductes additives vàlids en l'actualitat malgrat l'evolució del context social i polític.

Amb aquest llegat, hem fet un treball de recerca empírica sobre els consumidors de drogues trobats en estructures assistencials a la frontera entre la sanitat pública i les ruptures de

vida sovint marcades per la precarietat i la família. Confluïm en que és l'addició el que cal treballar per erradicar els càrtels. Sense clients no hi ha venedors. Sense clients no hi ha polis corruptes ni polítics comprats... El problema real és que mal vivim en una societat que ens vol addictes per millor controlar la revolta i la droga és l'arma del poder.

LA LLUFA

LA COLLITA VALENCIANA

El retorn del bo i millor a València

Recordin; el President de la Generalitat valenciana és en Mazón, conegut per la seva actuació en les darreres inundacions.

Amb aquest espectre com a teló de fons, torna a la actualitat Carlos Fabra ex President de la Diputació de Castelló i imputat en diversos casos de corrupció pels que precisament ara ha de rendir comptes a l'Audiència. Fabra fa anys va construir un aeroport al que encara no ha arribat cap avió. Al inaugurar-lo va preguntar als seus nets si els agradava

“l'aeroport de l'avi”. Significatiu.

Al mateix temps Fernando Roig es presentarà a l'Audiència per blanqueig de capitals i suborn. Roig apart presidir un club de futbol és potser l'empresari més visible de la comunitat valenciana perquè té la mà posada en pràcticament totes les activitats econòmiques de la zona. Des de supermercats fins a mercaderies de betes i fils passant per empreses eòliques.

Els dos personatges tornen a l'actualitat de la millor terreta del món com a presumptes. Igual. Igual que el seu amic Mazón.

Mig del drama, el pitjor de tot és que Francisco Camps, ex President de la Comunitat Valenciana, aquell que –segons confessió pròpia– va arribar a la política per ferrar-se l'altre dia va anunciar que té una idea, i això sí que és perillós.

LLUFA pels polítics valencians.